

zij zich voortreffelijk bij den immers meestal strengen, eerbiedig-soberen stijl der hedendaagsche kerkbouwers aansluiten. Trouwens, al wat deze be-gaafde werker, die in het metaal de hem passende materie heeft gevonden, deze metaalwerker maakt, spreekt van zijn eerbied, niet enkel voor de stof, maar ook voor haar bestemming, dus voor het leven.

KOOMEN

HET KWIATKOWSKA (IN DEN KUNSTHANDEL SANTEE LANDWEER, AMSTERDAM)

Het gebeurt niet elken dag, dat men, komende voor het werk van een onbe-kend schilder, reeds de eerste seconde overtuigd is, te staan voor den arbeid van een „geboren schilder.” Eigenlijk is dit een uitzondering; de meeste schilders van heden schijnen tot het schilderen te komen door een min of meer „artistieken” aanleg, welke maar een beetje méér noodig zou hebben om te stuwen in de richting van litteratuur, muziek, kunstnijverheid. Een vooropgezette meening, dat men voor schilder „in de wieg is gelegd” — hoewel de baker er meestal dood-onschuldig aan is, — gevoegd bij een zekere mate van vlijt, doet dan de rest en na de eerste exercities met de verf breekt al heel spoedig het heerlijke oogenblik aan, dat men exposeert. Over den verderen lijdensweg behoeven we niet uit te weiden. Maar nu onselken dag wordt bijgebracht, dat de Kunst „in nood” is, moet de verzuchting van het hart, dat de nood van de Kunst inderdaad hoog is omdat er zoovele schilders zijn, die veel beter verver, étaleur of stoffeerder waren geworden en wier ongare „doeken” nu worden aangekocht voor geld, dat beter kan worden gebruikt.

Gelukkig, er zijn nog altijd „geboren schilders,” die onweerstaanbaar schilderen moeten en die in elken toets die overtuiging en superioriteit leg-gen, welke uit geen andere bron kan wellen dan uit den natuurlijken aanleg. Men vindt bij die „geboren schilders” kunstenaars, die verder niets in hun mars hebben dan hun schilderlijke begaafdheid. Hun werk kan mooi, be-koorlijk zijn, maar blijft leeg. De begenadigden zijn dan die schilders, die meer aan geestelijken inhoud in het leven hebben meegekregen en daarmee hun kunst kunnen opstuwen tot boven het peil der visueele kwaliteiten. Tot deze laatste categorie behoort ongetwijfeld de Poolsche schilderes Het Kwiatkowska, die — als zooveel andere harer landgenooten — haar vader-land, waar de publieke belangstelling in beeldende kunst gering schijnt te zijn, verliet om in den vreemde te werken. Gelijk Stefan Mrozewski, de jonge Poolsche meester in de grafiek, zijn heil zocht in Amsterdam (na een verblijf van eenige jaren in Parijs) trok mejuffrouw Kwiatkowska al vroegtijdig naar Parijs, waar zij bleef wonen en werken.

De kennismaking met haar werk — een evenement in het Amsterdamsche